

ОЛЕГ ВОЛОДИМИРОВИЧ СИНЯЧЕНКО (1950–2021)

30 березня 2021 р. після тяжкої хвороби пішов із життя Олег Володимирович Синяченко, член-кореспондент Національної академії медичних наук України, доктор медичних наук, професор, академік Академії наук вищої освіти України, дійсний член Нью-Йоркської Академії наук, Заслужений діяч науки та техніки України, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, довгі роки завідувач кафедри внутрішньої медицини № 1 Донецького національного медичного університету МОЗ України.

Олег Володимирович — яскравий представник школи вітчизняної терапії, нефрології та ревматології, відомий як в Україні, так і далеко за її межами.

Олег Володимирович Синяченко народився 12 січня 1950 р. у Донецьку, де закінчив з відзнакою медичний інститут, працював практичним лікарем, викладачем і деканом факультету в Alma mater, а з 1991 р. обіймав посаду завідувача кафедри внутрішньої медицини Донецького національного медичного університету. О.В. Синяченко створив відому терапевтичну й ревматологічну наукову школу країни, під його керівництвом виконано 80 дисертаційних робіт (12 докторських і 68 кандидатських); 64 дисертації присвячено проблемам ревматології; два його учні стали членами Національної академії медичних наук України.

Олег Володимирович — автор понад 1300 наукових праць, серед яких 84 книги (55 наукових монографій та 29 підручників і навчальних посібників), понад 800 статей у вітчизняних та зарубіжних журналах, 40 патентів та авторських свідоцтв на винаходи.

Обіймаючи посаду наукового директора Медичного міжнародного фізико-хімічного центру, О.В. Синяченко спільно з вченими Європи розробив і впровадив принципово нові біофізичні методи дослідження в ревматологічну практику, а результати подав у книгах «Dynamic surface tensiometry in medicine» (Amsterdam, Elsevier, 2000) та «Interfacial rheology» (Brill, Leiden-Boston, 2009). Низка монографій О.В. Синяченка стосується питань ревматології, серед яких «Немедикаментозне лікуван-

ня хвороб суглобів», «Дослідження суглобів», «Подагра», «Подагрична нефропатія», «Нейролюпус», «Патологія серця при артритах», «Медична реабілітація в артрології», «Сторінки історії ревматології», «Хвороба Рейтера», «Ураження легень при системних захворюваннях сполучної тканини», «Фізико-хімічні властивості біологічних рідин в ревматології», «Адсорбційно-реологічні властивості біологічних рідин в артрології», «Нові методи базисної терапії ревматоїдного артриту», «Остеоартроз у шахтарів», «Суглобовий синдром в практиці сімейного лікаря», «Метали при остеоартрозі», «Мікроелементоз при патології опорно-рухового апарату», «Діагностика і лікування хвороб суглобів».

Олег Володимирович був членом наукових асоціацій США та Німеччини, членом редакційних колегій 7 часописів (у тому числі «Українського ревматологічного журналу»), нагороджений почесними відзнаками Національної академії медичних наук України, МОЗ України, інших міністерств, а також Донецької обласної адміністрації. О.В. Синяченко упродовж багатьох років був головою Спеціалізованої вченої ради за спеціальністю 14.01.12 «Ревматологія», є автором герба й гімну Донецького медичного університету. Талановитого вченого й лікаря завжди вирізняли любов до людей, гумор та наполеглива праця.

Олег Володимирович був прекрасним педагогом. Його яскраві лекції, клінічні розбори й обходи із захопленням і вдячністю згадують кілька поколінь учнів. Талант клініциста, педагога, вченого дозволив професорові створити велику школу лікарів-ревматологів. Його учні працюють не тільки в Україні, а й далеко за її межами.

На жаль, медична спільнота втратила видатного вченого з великим досвідом практичного лікування, яскравого педагога та щирого наставника.